

Per Toni Giménez

Mestres: teniu carta blanca!

Tenim el llibre blanc de l'Administració, la línia blanca d'electrodomèstics,

podem quedar-nos sense blanca i també quedar-nos en blanc. Ara hi hem d'afegir la setmana blanca. No us podreu pas queixar, mestres, per fi us arriba l'oportunitat que tant de temps havíeu somniat: una setmana de vacances a la neu! Esquiar, prendre el sol, lluir roba de marca, aparentar amb el vostre tot terreny de luxe que teniu un sou excel·lent i fruit de les comoditats d'una setmana sense criatures! Teniu carta blanca! Això sí, us ho haureu de pagar de la butxaca i haureu de compensar-ho la primera setmana de juliol, tot treballant. I si esquiar no us convenç, podeu aprofitar aquest temps per començar a repassar el vostre nivell de castellà, per si van maldades.

Pel que fa a mi, que no sóc amant de multituds, però que sí que m'interessa l'educació de l'ésser humà, agafaré un manual d'història de l'educació catalana i rellegiré els capítols que fan referència als mestres Francesc Ferrer i Guàrdia (pare del moviment de l'Escola Nova catalana que moments abans de ser afusellat, a Montjuïc, encara va tenir coratge per dir: visca l'escola moderna!), Rosa Sensat (la dictadura franquista la va jubilar amb un sou d'allò més pobre), Artur Martorell (el van posar al negociat de cementiris de l'ajuntament de Barcelona perquè la seva visió de l'educació tenia massa en compte els drets dels infants), Pau Vila (que, a més a més de fer la divisió comarcal catalana, es va haver d'exiliar a Colòmbia) i Pere Vergés (que constituí una petita república, tot fet colònies amb infants, mentre l'estat espanyol vivia una dictadura). I em costarà no sentir vergonya en veure que aquests mestres van donar la seva vida (cos i ànima) perquè Catalunya tingués un sistema educatiu de qualitat i l'escola fos un lloc on desplegar-se com a persona i esdevenir ciutadà del món.

